

Lívið á botninum

Ole Magnus Røttingen, skipari, á brúnni. Hann hefur verið skipari öll árin og var einsinnig við í ráðum, tá Hákon Mosby varð bygður.

Skipið hefur 1.500 hestar og gengur 11 mil á

veg út og 13 á vee heim aftur, sum skiparin skemtandi sigur.

Tvær manningar eru og tær skifta hvønn mánað. Skipið atti at havt 11 fólk, men hefur undantakslovi og hefur bara átta.

Hóast dagurin er 30. maí, so er sjógvurin heitari enn luftin, siga tey reyðu digitaltolini á telduni í tólarúminum á M/S Hákon Mosby. Úti á dekknum eru 4, 78 stig. Sjógvurin er 5, 05. Norska rannsóknarskipið liggur í Tangafirði og tann litli grabbin er á veg niður á mörubotnin, 70 metrar undir kjólinum. Orindini hjá honum eru at taka 0,1 fermetur av botninum upp á dekkið, har visindamenn og

næmingar teirra biða spent eftir at siggja, hvat er í annað enn mör. Nokur smákyklir eru eftir, tá mörin er farin gjøgnum saldið.

Tann ovitandi leikmaðurin dugur ikki at siggja nakað virði í hesum smádjörum, etast kunnu tey ikki og vókur eru tey heldur ikki. Men kortini verða tey varisliga latin í krukur og borin inn í starvstovuna. Tey eru komin við í Biofar-verkætlanina, stóru botnkanningina við

„RP-sletan“ hefur verið niðri á 110 metrum eystan fyri Borðuna og er júst tømd á dekkið. Nógvar djór-asløg vóru at finna í rúgnuni, bæði kend og sjáldsom.

Dreggini eru öll heimgjørd, tað vil siga smíðað eftir hugskotum hjá visindamönnum, sum arbeida við Biofar-verkætlanini.

Orð: hd Myndir: kalmar

Føroyar, sum byrjaði í 1987 og heldur fram til árslok 1990. Tó tekur eftirviðgerðin tvey ár afturat.

Fimm slíkar royndir verða tiknar í Tangafirði hendan tismorgunin. Og aðrenn kosin verður sett eystur um Nólsoyna, verða eisini tiknar royndir av sjónum.

Ókendar verur

Meðan Hákon Mosby við 13 mila ferð stevnr millum Eystnes og Stongina, riggar manningin eitt annað amboð til har afturin á dekkinum. Hetta er „Tryhmingurin“, gjørdur úr trimum fjarda-bløðum av einum lastibili. Hann skal dregast eftir botninum á 40 metra dýpi eystur rúr Borðuni. Fleiri djórslog

koma upp við. Tá tey eru liðug at pilka burtur úr rugvuni, verða sandur og grót sópað fyrri bórð aftur.

Longur eystur úr Borðuni, á 110 metra dýpi, verða tvey onnur amboð roynd, ein „sleta“, sum verður drigin eftir botnin, og eitt, sum tekur djórini nakrar sentimetrar oman fyrri botnin. Tá tey ymsu dreggini koma upp á dekkið, verður „longurin“ kannaður. Um okkurt higar til ókent botndjór er við henda dagin, vita vit ikki. Men tær nógvu royndirnar, tiknar eru síðani 1987, hava avdukað nógvar sløg, ongin kendi. Tildomis eru nógvar „nýggj“ rækjusløg funnin.

Nú er Hákon Mosby vestanfyrri, á Íslandsrygginum, og ger kanningar. Hann fer aftur til Noregs mánaðagin.

Men í juli heldur arbeiðið fram við Magnusi Heinasoni.

Tryhmingurin verður tømdur á dekkið. Nógvar skeljar eru í.

Universitet reiðari

Lærði háskúlin í Bergen eigur Hákon Mosby, sum er bygður á skipasmíðjuni Mjøllem & Karlsen í 1980.

Skipið er 499 bruttotonns og manningin telur átta fólk. Harafturat eru so visindafólk og studentar við á rannsóknarferðunum, skipið ger víða um høv. Tilsamans kunnu 14 fólk vera við.

Raksturinn kosta 3,5 nkr. um árið. Norski statskassin rindar, men skipið verður leigað nakrar mánaðir um árið, eitt nú til oljувиннuni, og fyrri hetta fæst umleið 300

dagur um árið. Hann fór úr Bergen hesa ferðina 24. maí og mánaðagin fer hann aftur hagar. Tó verður farið inn í Hetlandi á vegnum.

Næsta uppgávan hjá skipinum verður at kanna sild í Skagerak.

Torleiv Brattegard, fyrsti amunuensis á Institutt for Marinbiologi í Bergen, stendur á odda fyrri rannsóknarferðini hjá Hákon Mosby í Føroyum.

Arne Nørrevang er leiðari av Biofar-verkætlanini.